

OBSAH

Předmluva	9
---------------------	---

KNIHA PRVNÍ. ČLOVĚK OMYLNÝ

I. PATETIČNOST „BÍDY“ A ČISTÁ REFLEXE	19
1. Pracovní hypotéza	19
2. Patetičnost „bídy“	24
II. TRANSCENDENTÁLNÍ SYNTÉZA	32
1. Konečná perspektiva	33
2. Nekonečné sloveso	38
3. Čistá obrazotvornost	50
III. PRAKTICKÁ SYNTÉZA	58
1. Charakter	61
2. Štěstí	74
3. Úcta	79
IV. AFEKTIVNÍ KŘEHKOST	89
1. Intencionalita a intimita citu	91
2. <i>Homo simplex in vitalitate, duplex in humanitate</i>	98
3. θυμός: mít, moci, platit	112
4. Afektivní křehkost	129
ZÁVĚR. Pojem omylnosti	136
1. Omezení a omylnost	136
2. Omylnost a možnost viny	143

KNIHA DRUHÁ. SYMBOLIKA ZLA

ČÁST PRVNÍ. *Prvotní symboly: Poskvrna, hřích, provinilost*

ÚVOD. FENOMENOLOGIE „DOZNÁNÍ“	153
1. Spekulace, mýtus a symbol	153
2. Kteriologie symbolu	158
3. Filosofické „opakování“ doznání	166
I. POSKVRNA.	171
1. Nečisté	171
2. Etická hrůza	175
3. Symbolismus skvrny.	178
4. Sublimace strachu	184
II. HŘÍCH	189
1. Kategorie „před Bohem“: smlouva	192
2. Nekonečný nárok a konečné přikázání	195
3. „Hněv Boží“	203
4. Symbolismus hříchu	209
III. PROVINILOST	235
1. Zrození nového případu	236
2. Provinilost a trestní obvinění	242
3. Úzkostlivost	250
4. Provinilost v úzkých	269
ZÁVĚR. Shrnutí symboliky zla v pojmu nesvobodné vůle	279

ČÁST DRUHÁ. Mýty o počátku a konci

ÚVOD. SYMBOLICKÁ FUNKCE MÝTŮ.	287
1. Od prvotních symbolů k mýtům	287
2. Mýtus a gnóse: Symbolická funkce „vyprávění“	289
3. K „typologii“ mýtů o počátku a konci zla	295
I. DRAMA STVOŘENÍ A „RITUÁLNÍ“ VIDĚNÍ SVĚTA.	299
1. Původní chaos	299
2. Rituální opakování stvoření a postava krále	314
3. „Recesivní“ forma stvořitelského dramatu: hebrejský král	320
4. „Mutantní“ forma stvořitelského dramatu: řecký Titán	327

II. ZLÝ BŮH A „TRAGICKÉ“ VIDĚNÍ EXISTENCE	332
1. Předtragická témata	334
2. Tragická zápletka	338
3. Osвобоzení od tragična, nebo osvobození v tragičnu?	346
III. „ADAMOVSKÝ“ MÝTUS A „ESCHATOLOGICKÉ“	
VIDĚNÍ DĚJIN	351
1. Kající motivace „adamovského“ mýtu.	353
2. Struktura mýtu: „okamžik“ pádu	360
3. „Trvání“ pokušitelského dramatu	368
4. Ospravedlnění a eschatologické symboly	375
IV. MÝTUS O VYHNANÉ DUŠI A SPÁSA SKRZE POZNÁNÍ	392
1. Archaický mýtus: „duše“ a „tělo“	395
2. Mýtus o konci	401
3. Spása a poznání	410
V. CYKLUS MÝTŮ	416
1. Od statiky k dynamice mýtů	416
2. Znovustrvení tragična.	420
3. Přízpůsobení mýtu o chaosu	434
4. Střet adamovského mýtu a mýtu o vyhnání	437
ZÁVĚR. Symbol nutí k přemýšlení	451
Seznam literatury	461
Redakční poznámka	469